

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-136/03 (wniosek Verwaltungsgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Georg Dörr oraz Ibrahim Ünal przeciwko Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾)

(Swobodny przepływ osób — Porządek publiczny — Dyrektywa 64/221/EWG — Artykuły 8 i 9 dyrektywy 64/221/EWG — Zakaz pobytu oraz decyzja o wydaleniu z terytorium uzasadniona naruszeniem przepisów prawa karnego — Odwołania do sądu dotyczące jedynie zgodności z prawem zastosowanego środka odbierającego zainteresowanemu prawo pobytu — Odwołanie bez skutku zawieszającego — Prawo danej osoby do powołania się na względy słuszności przed organem powołanym do wydania opinii — Układ ustanawiający Stowarzyszenie między EWG a Turcją — Swobodny przepływ pracowników — Wykładnia artykułu 6 ust. 1 i artykułu 14 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia)

(2005/C 182/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-136/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) postanowieniem z dnia 18 marca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 marca 2003 r., w postępowaniach Georg Dörr przeciwko Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, oraz Ibrahim Ünal przeciwko Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský oraz U. Lohmus, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy Rady 64/221/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji specjalnych środków dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego należy interpretować w taki sposób, iż uregulowania obowiązujące w Państwie Członkowskim, na mocy których decyzja o wydaleniu z terytorium tego państwa wydana w odniesieniu do obywatela innego Państwa Członkowskiego nie powoduje skutku zawieszającego, a w toku postępowania sądowego w przedmiocie wniesionego od tej decyzji odwołania może być ona jednie przedmiotem oceny jej zgodności z prawem, i skoro nie został powołany żaden organ właściwy w rozumieniu tego przepisu, uregulowania te pozostają w sprzeczności z art. 9 ust. 1 dyrektywy 64/221.

2. Gwarancje proceduralne przewidziane w art. 8 i 9 dyrektywy 64/221 mają zastosowanie do obywateli tureckich, których sytuacja prawna jest określona przez art. 6 lub 7 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w przedmiocie rozwoju stowarzyszenia.

(¹) Dz.U C 135 z 07.06.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

W sprawie C-212/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej ⁽¹⁾)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Środki o skutku równoważnym — Procedura uprzedniego zezwolenia na prywatny przywóz produktów leczniczych — Produkty lecznicze przeznaczone do stosowania u ludzi — Homeopatyczne produkty lecznicze)

(2005/C 182/10)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-212/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 15 maja 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich**, reprezentowana przez H. Støvlbæk i B. Stromsky'ego, przeciwko **Republice Francuskiej**, reprezentowanej przez G. de Bergues'a, C. Bergeot-Nunes i R. Loosli-Surrans, Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, J. Makarczyk i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stosując:

— procedurę uprzedniego zezwolenia do dokonywanego w inny sposób niż transportem własnym prywatnego przywozu przepisanych zgodnie z prawem we Francji produktów leczniczych dopuszczonych zarówno we Francji, jak i w Państwie Członkowskim, gdzie zostały nabyte, na podstawie dyrektywy Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do produktów leczniczych, zmienionej dyrektywą Rady 93/39/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r.,